

P É N T E K I M R E

humott szemmel

szemesnek áll(hat) a világ
ahogy plakáton láthatod
s letépi nyamvadt váll lapod
vagy lelegeli egy zsiráf

pedig csalókán énekel
kíséri méla kórusa
nem volt arányos harc tusa
csak ugrálás le-fel le-fel

mégis a vág(y)ott cérnaszál
ha itt meg ott el is szakad
amihez nincs egy jó szavad
sivár kulissza égre száll

így lesz szemesből szemtelen
ki mindig magának kapar
mert nála van a halradar
s nem lesz belőle szűnt elem

őt ünnepli a karnevál
ezer napja csak róla szól
az ócska vizes polc alól
humott szemmel is betalál.

hajszol a hajcsat

áldumást húznak szikkadt húrok
élvezi sok-sok élveteg
amit tehetnél meg ne tedd
védelmeződ e ronda búrok

a padlidsán ma ehetőleg
elkél a szimpla ágyakon
meg is találod fél-vakon
grunalisztból kinyert előleg

hajszol a hajcsat jó korán
pedig a padló oly síkos
elesni dicsőn nem tilos
gyászol egy özvegy kormorán

lesz ebből méla temetés
amint borul a hantra hant
magába nyel a föld alatt
csak hát a koszorú kevés